

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 18 • Τεύχος 3

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΑ ΔΥΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ

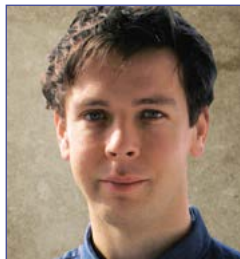
Ανεπάρκεια ή αφθονία

Ο συνετός και ο ασύνητος ηγέτης

Το όφελος της ομαδικότητας

Εκείνοι που είναι απίθανο να επιτύχουν

Και όμως τα καταφέρνουν

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Τον καιρό που ο Παύλος έγραφε προς την εκκλησία στους Φιλίππους, αν και ο ίδιος μαράζωνε μέσα σε μια Ρωμαϊκή φυλακή, παρόλα αυτά στην εισαγωγή του, περιγράφει ως αληθινή ευτυχία όχι το να ελευθερωθεί αυτός, αλλά το να έχουν αρμονικές και στοργικές σχέσεις μεταξύ τους οι Χριστιανοί εκεί. Στη συνέχεια

περιγράφει πώς μπορεί να επιτευχθεί αυτό:

«Κάντε πλήρη τη χαρά μου, να φρονείτε το ίδιο, έχοντας την ίδια αγάπη, να είστε ομόψυχοι και ομόφρονες· μη κάνοντας τίποτε από αντιζηλία ή κενοδοξία, αλλά με ταπεινοφροσύνη, θεωρώντας ο ένας τον άλλον ότι υπερέχει από τον εαυτό του. Κάθε ένας μη αποβλέπετε στα δικά του, αλλά κάθε ένας ας αποβλέπει και σ' εκείνα που είναι των άλλων».¹

Ο Παύλος δεν λέει ότι δεν πρέπει να νοιαζόμαστε για τις δικές μας ανάγκες. Ακόμα και ο Ιησούς είτε μερικές φορές όχι στις ανάγκες του πλήθους ώστε να μπορέσει να αφιερώσει χρόνο με τον Πατέρα Του² ή για να εκπαιδεύσει τους δώδεκα πιο στενούς μαθητές Του.³ Αυτό που εννοεί ο Παύλος είναι πως πρέπει να νοιαζόμαστε και για τους άλλους και τις δικές τους ανάγκες και έγνοιες και όχι μόνον για τις δικές μας.

Αυτό μπορούμε να το κάνουμε με το να αντλούμε δύναμη από τη σχέση μας με τον Ίδιο τον Ιησού. Οτιδήποτε κάνουμε, το κάνουμε γι' Αυτόν.⁴ Αν Αυτός είναι ο ακρογωνιαίος λίθος των πράξεων μας, αν κάνουμε Αυτόν το επίκεντρο της προσήλωσής μας, τότε θα μπορούμε να έχουμε μια καλή σχέση με τον Θεό, την οικογένειά μας, τους συνεργάτες μας και τους γύρω μας.

Απ' ό,τι φαίνεται, το μυστικό της επιτυχίας στη ζωή αλλά και για αποδοτικές σχέσεις είναι να βάζουμε τον Ιησού πρώτο και το να γίνεσαι αυτό που θέλει Αυτός να είσαι.

Ελπίζω πως τα άρθρα σε αυτό το τεύχος του *Activated* θα σας εμπνεύσουν και θα σας βοηθήσουν να κάνετε πρόοδο προς αυτή την κατεύθυνση.

Samuel Keating
Αρχισυντάκτης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Samuel Keating

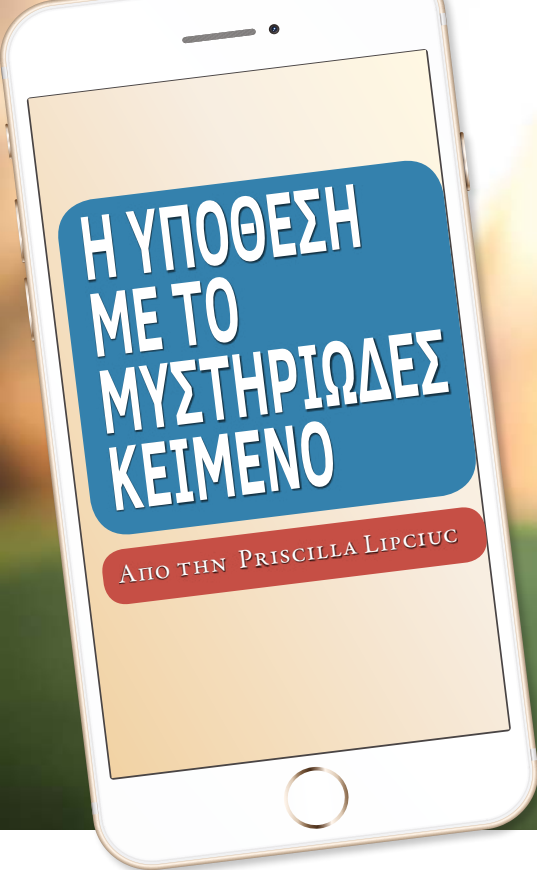
ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2017 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-194-X

1. Φιλιππισίους 2:2-4
2. βλ. Μάρκου 1:35-39
3. βλ. Ματθαίου 16:13 και 17:1
4. βλ. Κολοσσαείς 3:23

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΓΕΜΑΤΗ ΗΜΕΡΑ και ενώ είχα αργήσει να πάω τα παιδιά μου στο μάθημα για υπολογιστές, αντιληφθήκαμε πως δεν μπορούσαμε να βρούμε ένα από τα βιβλία τους καθώς επίσης και το κλειδί του σπιτιού. Ψάχναμε όλο άγχος και απόγνωση εδώ και εκεί για να τα βρούμε. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, κτυπάει και το κινητό μου. Ήταν ένα μήνυμα από ένα νούμερο που δεν αναγνώριζα, ενώ αυτό που διάβασα με άφησε έκπληκτη:

«Δεν μπορώ να αλλάξω το παρελθόν σου και δεν μπορώ να σου υποσχεθώ για το μέλλον, όμως μπορώ να σε διαβεβαιώσω για την αγάπη μου και την υποστήριξή μου σε οτιδήποτε προσπαθήσεις. Ελπίζω η μέρα σου να είναι θαυμάσια!» Ανώνυμο.

Δεν μπορούσα παρά να χαμογελάσω. Έδειχνε σαν ένα απ' αυτά τα «λάθη» που ενορχηστρώνει συχνά ο Ιησούς για να πάρει το νου μου απ' τα προβλήματά μου και να μου

υπενθυμίσει πόσο πολύ με αγαπάει.

«Σ' ευχαριστώ για την ενθάρρυνση», απάντησα. «Εντούτοις, θα πρέπει να σου πω ότι πήρες λάθος νούμερο. Όμως μην νοιώθεις άσχημα, γιατί μου έφτιαξες την ημέρα».

Το τηλέφωνό μου κτύπησε ξανά. «Στ' αλήθεια ήταν για σένα! Αυτό είναι το καινούργιο μου νούμερο και ήθελα να ξέρεις πώς νοιώθω για σένα». Ήταν από μια φίλη μου, τη μητέρα ενός μαθητή μου στα Αγγλικά. Τώρα η έκπληξή μου έγινε ακόμα πιο έντονη, έτσι μόλις άφησα τα παιδιά μου στο μάθημά τους, την πήρα να την ευχαριστήσω για το ενδιαφέρον της και την έγνοια της.

Η υπόλοιπη μέρα ακολούθησε τον συνηθισμένο ρυθμό της, όμως σίγουρα ήμουν γεμάτη με περισσότερο ενθουσιασμό. Αυτό το ευτυχές γεγονός με έκανε να σκεφτώ το εξής: Από τότε που απεβίωσε ο σύζυγός μου και μεγαλώνω μόνη μου τα τέσσερα παιδιά μας, προσπαθούσα

να κάνω ό,τι μπορούσα ώστε να μη γίνομαι βάρος σε κανέναν. Όμως υπάρχουν άνθρωποι που δεν θέλουν να παραισδύουν αν και θα τους έδινε μεγάλη χαρά να μου προσέφεραν τη βοήθειά τους όταν εγώ τη χρειαζόμουν. Γιατί να μην σκεφτώ απ' την αρχή, έστω και για λίγο πως αυτό το γεμάτο εκτίμηση μήνυμα προοριζόταν για μένα; Γιατί μου ήταν τόσο δύσκολο να πιστέψω πως ο Θεός που γνωρίζω τόσο καλά θα έφερνε ξεχωριστούς ανθρώπους στον δρόμο μου, ανθρώπους που είναι περισσότερο από πρόθυμοι να με βοηθήσουν;

Δεν ήθελα να αφήσω αυτό το μάθημα να περάσει χωρίς να μάθω κάτι, κι έτσι σιγουρευτήκα ότι μου έμεινε. Νομίζω ότι είμαι καλύτερη μετά από αυτό.

Η PRISCILLA LIPCIUS ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 20 ΧΡΟΝΙΑ. ■

Ο ΣΥΝΕΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΣΥΝΕΤΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ DAVID BRANDT BERG, ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟ

ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ – είναι ο υπηρέτης! Ο Ιησούς δεν προ-σπαθούσε απλά να διδάξει στους μαθητές Του ταπεινότητα όταν τους έλεγε: «Όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας, ας είναι υπηρέτης σας».¹ Το σωστό διευθυντικό στέλεχος δεν είναι δικτάτορας. Ακούει τους υπαλλήλους του. Όταν τα υψηλά ιστάμενα στελέχη δεν επικοινωνούν με τους κατώτερους τους, τότε σίγουρα δεν θα κατανοήσουν ούτε αυτούς ούτε τα προβλήματά τους και όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο, τότε αρχίζουν και τα προβλήματα!

Οι ηγέτες σε κάθε επίπεδο θα πρέπει να ακούνε αυτούς τους οποίους καθοδηγούν. Οι ηγέτες είναι υπεύθυνοι για την τελική απόφαση, όμως το να είσαι ένας ηγέτης δεν

σημαίνει ότι έχεις και όλες τις ιδέες και κάνεις όλες τις σκέψεις και όλη τη σύσκεψη μόνος σου. Το σωστό διευθυντικό στέλεχος θα ακούσει και τους άλλους.

Όταν πρόκειται για σχέδια, στόχους, κίνητρα και άλλες γενικές φάσεις της εργασίας, οι ηγέτες θα πρέπει να είναι οι ειδήμονες, αλλιώς δεν θα πρέπει να είναι οι ηγέτες. Όμως όσον αφορά τα πρακτικά θέματα, οι ηγέτες πρέπει να ακούνε εκείνους που ίσως να γνωρίζουν κάτι περισσότερο από τους ίδιους. Ο σωστός ηγέτης θα ακούσει τις προτάσεις των εργατών του, θα συζητήσει, θα συμφωνήσει μαζί τους για την πορεία που θα ακολουθήσουν και κατόπιν θα τους αφήσει να ολοκληρώσουν την εργασία απλά επιτηρώντας την πρόοδο που γίνεται. Η δουλειά του υψηλόβαθμου

στελέχους στην ουσία είναι ως επί το πλείστον να κινεί τα νήματα, ενώ οι άλλοι προτείνουν, κάνουν την έναρξη και οπωσδήποτε είναι αυτοί που ολοκληρώνουν τις διάφορες δράσεις.

Σχεδόν κάθε υψηλόβαθμο διευθυντικό στέλεχος ή κάθε πρόεδρος περιτριγυρίζεται από συμβούλους που του προτείνουν τι να κάνει. Γνωρίζετε πως ακόμα και ο Θεός εργάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο; Καλεί τους αρχισυμβούλους Του και τους αγγέλους και τους ρωτάει, «Τι λέτε να κάνουμε για αυτό;» Ακούει τις προτάσεις τους και κατόπιν έχει τη σοφία να γνωρίζει ποιος έχει δίκιο.² Ο Θεός όχι μόνο ακούει τους επουράνιους συμβούλους Του και τους αγγέλους, αλλά ακούει και *εμάς*, όταν εμείς προσευχόμαστε και αυτό να μην το ξεχνάτε.

1. Ματθαίου 20:26
2. βλ. Βασιλείς Α' 22:19-22, Ιώβ 1:6-12
3. βλ. Κορινθίους Α' 12:14-17

Η εξουσία με την οποία καθοδηγεί ο Χριστιανός ηγέτης δεν είναι αυτή της δύναμης αλλά της αγάπης, όχι της βίας αλλά του παραδείγματος, όχι του πειθαναγκασμού αλλά της αιτιολογημένης πειθούς. Οι ηγέτες έχουν εξουσία, αλλά η εξουσία είναι ασφαλής μόνο στα χέρια εκείνων που ταπεινώνουν τους εαυτούς τους ώστε να υπηρετούν. — *John Stott (1921–2011)*

Ο Ιησούς είπε αρκετές φορές, «Ελάτε, ακολουθείστε Με». Το δικό Του πρόγραμμα ήταν του τύπου «κάνετε ό,τι κάνω», αντί του «κάνετε ό,τι λέω». Η έμφυτη ευφύια Του θα Του είχε επιτρέψει να δώσει μια εκπληκτική παράσταση, όμως αυτό θα είχε αφήσει τους οπαδούς Του πολύ πίσω. Περπάτησε και συνεργάστηκε με εκείνους που ήλθε να υπηρετήσει. — *Spencer W. Kimball (1895–1985)*

Αν ο Ίδιος ο Θεός δεν σκέφτεται το καθετί για μας, τότε ποιο είμαστε εμείς για να προσπαθούμε να πάρουμε όλες τις αποφάσεις, να σκεφτούμε για το καθετί, να δώσουμε όλες τις οδηγίες και να τις πραγματοποιήσουμε επίσης; Ένας ηγέτης δεν μπορεί να ενεργεί από μόνος του!

Μόνον ένα αρχάριο, νεόφερτο, άπειρο, χαμηλόβαθμο διευθυντικό στέλεχος θα προσπαθήσει να κάνει το καθετί και να πει στον καθένα τι να κάνει. Οποιοδήποτε έξυπνο διευθυντικό στέλεχος θα προσπαθήσει να αντλήσει ιδέες από το προσωπικό του. Δεν θα προσπαθήσει να είναι και η αντλία και το χερούλι της αντλίας και το νερό και ο κουβάς. Αντίθετα, θα γίνει το χέρι που υποδεικνύει και πιάνει το χερούλι και αντλεί για να δημιουργήσει μια ζωντανή συζήτηση έτσι ώστε αυτός και όλοι

οι ενδιαφερόμενοι να μπορέσουν να επωφεληθούν από τις ιδέες και την εμπειρία των άλλων.

Ο συνετός ηγέτης θα θέλει να βλέπει το προσωπικό του χαρούμενο, επειδή όταν οι άνθρωποι είναι χαρούμενοι, αποδίδουν καλύτερα όταν κάνουν την εργασία που τους αρέσει να κάνουν και θέλουν να κάνουν. Αν θέλετε να δημιουργήσετε μια αποτελεσματική ομάδα, τότε τα μέλη της θα πρέπει να συνεργάζονται, να ακούνε το ένα το άλλο, να συμβουλευονται μεταξύ τους, να αποφασίζουν μαζί και μετά να ολοκληρώνουν την προσπάθεια μαζί.

Όπως και στο ανθρώπινο σώμα, δεν μπορείτε να πείτε πως δεν έχετε ανάγκη ακόμα και το πιο μικρό μέλος. Χρειάζεστε το κάθε νύχι σας, το κάθε κύτταρο, καθώς επίσης και

κάθε όργανο και κάθε μέλος.³ Ο καθένας είναι σημαντικός, από τον πιο σημαντικό μέχρι τον φαινομενικά πιο σπουδαίο. Ο καθένας έχει την εργασία του, ο καθένας είναι αναγκαίος και όλοι πρέπει να δουλεύουν με αρμονία και συνεργασία.

Μιλήστε μαζί, συζητείστε μαζί, συμβουλευτείτε μαζί, συμφωνήστε μαζί, αποφασίστε μαζί, ενεργείστε μαζί, φροντίστε μαζί, μεγαλώστε μαζί, εργαστείτε μαζί και απολαύστε τους καρπούς των προσπαθειών σας μαζί. Τότε θα είστε ένας συνετός ηγέτης και ένα καλό διευθυντικό στέλεχος.

Ο DAVID BRANDT BERG (1919–1994) ΗΤΑΝ Ο ΘΕΜΕΛΙΩΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΗΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

Μια ιστορία για δυο στρατόπεδα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΑ HODLER

ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΜΟΥ ΑΝΕΦΕΡΕ ΠΩΣ ΟΤΑΝ ΗΤΑΝ ΜΙΚΡΗ, αν και η οικογένεια της ήταν πολύ δεμένη και αγαπιόντουσαν μεταξύ τους πάρα πολύ, παρ' όλα αυτά πάντα είχαν πρόβλημα με τη ίση μεταχείριση. Μου είπε πως όταν η μητέρα της έφερνε σπίτι μια πίτα ή ένα παγωτό για επιδόρπιο, αυτή και ο αδελφός της μάλωναν για το ποιος θα έπαιρνε το μεγαλύτερο κομμάτι. Η φαγομάρα τους αυτή για τις μερίδες του επιδόρπιου είχε αγχώσει τη μητέρα της τόσο πολύ, ώστε είχε βάλει μια ζυγαριά δίπλα στο τραπέζι και ζύγιζε το κάθε πιάτο του επιδόρπιου για να βεβαιωθεί ότι είχε το ίδιο βάρος. Αυτήν την τακτική την εφάρμοζαν για χρόνια

Αυτό με έκανε να αναλογιστώ για το πόσο εύκολο είναι να βλέπουμε

τη ζωή μέσα απ' αυτό το παράδειγμα του «μόνο τόση πίτα υπάρχει». Αν ο αδελφός σου πάρει το μεγαλύτερο κομμάτι της πίτας, εσύ θα πάρεις λιγότερο, σωστά; Βέβαια, αυτό στην ουσία αληθεύει όταν πρόκειται για την πίτα, όμως δεν ισχύει για τα περισσότερα άλλα πράγματα στη ζωή.

Εντούτοις, υπάρχει η τάση να πιστεύεις είτε στο δόγμα της ανεπάρκειας είτε της αφθονίας.

Αν ανήκεις στο Στρατόπεδο της Ανεπάρκειας, πιστεύεις πως πράγματα όπως η αγάπη, οι ιδέες, οι ευκαιρίες, η φαντασία, τα οικονομικά και οι πόροι είναι *περιορισμένα*. Το καθένα απ' αυτά είναι σαν ένα κομμάτι πίτας που κόβεται και μοιράζεται και κάθε φορά που κάποιος παίρνει ένα κομμάτι, εσύ θα πάρεις λιγότερο. Όπως φαντάζεστε, στο Στρατόπεδο της Ανεπάρκειας υπάρχει πολύ λίγη ανιδιοτέλεια. Ο καθένας νοιάζεται για τον εαυτό του.

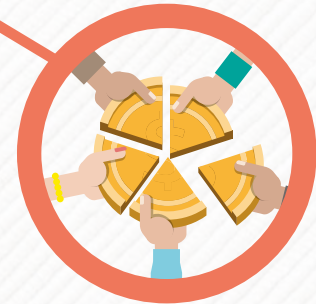
Ο καθένας δεν φοβάται να αρπάξει ένα κομμάτι πίτας από κάποιον άλλον, επειδή αν δεν παλέψεις για το κομμάτι σου, ίσως και να μην πάρεις καθόλου. Αν είσαι αρκετά τυχερός ώστε να βουτήξεις ένα κομμάτι πίτας δεν έχεις ούτε τον χρόνο για να το απολαύσεις. Πρέπει να το κατεβάσεις στα γρήγορα επειδή κάποιος άλλος ίσως σκέφτεται να σου το αρπάξει. Έχοντας περάσει εγώ η ίδια κάποιο χρονικό διάστημα στο Στρατόπεδο της Ανεπάρκειας, μπορώ να σας πω πως τα πράγματα εκεί είναι πολύ καταθλιπτικά!

Το Στρατόπεδο της Αφθονίας είναι εντελώς διαφορετικό. Στο Στρατόπεδο της Αφθονίας, όλοι έχουν την κοινή πίστη ότι η αγάπη, οι ιδέες, οι ευκαιρίες, η φαντασία, τα οικονομικά και οι πόροι είναι *απεριόριστα*. Στο στρατόπεδο αυτό, γίνεται πάντα γιορτή. Όλοι χαίρονται παντού να τρώνε την πίτα τους. Όταν κάποιος

1. www.just1thing.com

**Να θυμάστε
το εξής:** Αυτός
που σπέρνει φειδωλά,
φειδωλά και θα θερίσει·
κι αυτός που σπέρνει με
αφθονία, με αφθονία
και θα θερίσει.
— Κορινθίους Β' 9:6

βρει ένα κατάστημα με καλή πίτα, το συνιστά και στους άλλους αντί να το κρατάει μυστικό. Οι συνταγές ανταλλάσσονται, βελτιώνονται και προσαρμόζονται. Ένα πράγμα είναι σίγουρο στο Στρατόπεδο της Αφθονίας, ότι δεν ξεμένουν ποτέ από πίτα! Στην πραγματικότητα, οι περισσότεροι πιστεύουν πως οι πιο νόστιμες πίττες αναμένονται να φτιαχτούν στο μέλλον, ότι θα τις μοιραστούν και θα τις απολαύσουν στο μέλλον.

Είναι κάπως παράξενο αλλά στο Στρατόπεδο της Ανεπάρκειας, στην πραγματικότητα φαίνεται να υπάρχει όλο και λιγότερη πίτα. Ο καθένας ανησυχεί ότι θα φθάσει η μέρα που θα φαγωθεί και το τελευταίο κομματάκι της πίτας. Μετά τι γίνεται; Είσαι ολομόναχος και όταν φθάνει η στιγμή να πάρεις την πίτα σου καλύτερα να κινηθείς γρήγορα για να προλάβεις.

Όμως στο Στρατόπεδο της Αφθονίας, κανένας δεν φοβάται μήπως και ξεμείνει από πίτα. Συνεχώς ανακαλύπτουν καινούργια συστατικά για να κάνουν πίττες, νέες παραλλαγές για παλιές συνταγές, νέους τρόπους να τις μεταφέρουν και καλύτερους τρόπους για να ετοιμάσουν περισσότερες. Κανένας δεν ανησυχεί μήπως και κάποια μέρα ξεμείνουν από πίτα.

Όταν για πρώτη φορά υπέπεσαν στην αντίληψη μου, αυτά τα δύο στρατόπεδα, γρήγορα κατέληξα στο λυπηρό συμπέρασμα ότι περνάω πολύ περισσότερο καιρό στο Στρατόπεδο της Ανεπάρκειας απ' ό,τι στο Στρατόπεδο της Αφθονίας. Σπάνια σκεφτόμουν ότι το καλύτερο θα έρθει στο μέλλον. Πιο συχνά σκεφτόμουν πως όπου να 'ναι ερχόταν η καταστροφή. Όταν έβλεπα τους άλλους ευλογημένους, αυτό πιο συχνά το εκλάμβανα ότι σήμαινε πως είχε απομείνει λιγότερο «καλό» για μένα. Σίγουρα δεν βίωνα το πάρτι που είχαν στο Στρατόπεδο της Αφθονίας!

Όταν το αντίληφτηκα αυτό, τα μάζεψα και άλλαξα στρατόπεδο. Ένοιωσα τόσο καλοδεχούμενη στο Στρατόπεδο της Αφθονίας. Σίγουρα είχαν την αντίληψη πως όσο περισσότερο «τόσο το καλύτερο». Αρχισα να πιστεύω πως τα καλύτερα θα έρθουν στο μέλλον – για μένα, για τους φίλους μου και για όλους γύρω μου. Εντελώς ξαφνικά, είχα τόσα να μοιραστώ. Δεν ξέμενα πια από ιδέες, οικονομικά, πόρους, ευκαιρίες ή αγάπη. Μου ήταν εύκολο να φανώ γενναιόδωρη όταν ήξερα ότι δεν υπήρχε λόγος να συσσωρεύω πράγματα. Ήταν εύκολο να γιορτάζω τις νίκες των άλλων, επειδή είδα ότι υπήρχαν άφθονες νίκες για όλους.

Το να μετακομίσω στο Στρατόπεδο της Αφθονίας ήταν μια σπουδαία απόφαση!

Εσύ τι θα προτιμούσες; Να βρίσκεσαι σε ένα στρατόπεδο όπου πάντα κινδυνεύεις να πεινάσεις, με πολύ λίγη αγάπη, ιδέες, οικονομικά, πόρους και ευκαιρίες; Ή σ' ένα στρατόπεδο όπου οι μεγαλύτερες ευκαιρίες, οι καλύτερες ιδέες, οι πιο άφθονοι πόροι και η πιο ειλικρινής αγάπη αναμένονται να εμφανιστούν, με τόση αφθονία που να είναι αρκετή για όλους; Ο καθένας μας έχει τη δύναμη να αποφασίσει σε πιο στρατόπεδο θα ήθελε να ζήσει.

Η ΜΑΡΑ HODLER ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΦΡΙΚΗ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΣΤΟ ΤΕΞΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΙΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΕΝΑ ΡΟΔΚΑΣΤ ΣΤΟ JUST I THING,¹ ΕΝΑΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΠΛΑΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ■

ΟΤΑΝ Ο ΓΙΟΣ ΣΑΣ ΠΙΑΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΥΠΝΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ JEWEL ROQUE

ΕΝΩ ΕΠΕΣΤΡΕΦΑ ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΟ ΜΟΥ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ, ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΜΕ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ, τον ρώτησα αν πέρασε όμορφα.

«Έτσι κι έτσι», μου απάντησε. «Όμως τα παιδιά στην παιδική χαρά με πείραζαν».

«Για ποιο πράγμα;» τον ρώτησα. Μια και μερικές φορές αντιδρά υπερβολικά απότομα στα σχόλια, γι' αυτό υπέθεσα πως δεν ήταν κάτι το σοβαρό.

«Ο Έρικ μου είπε πως είδε μια φωτογραφία μου που ενώ μελετούσα για το σχολείο με είχε πάρει ο ύπνος και το ίδιο είπε και η Λέσλη και μετά όλα τα παιδιά άρχισαν να γελάνε».

Δεν ήξερα πώς να αντιδράσω. Εγώ ήμουν αυτή που είχα ανεβάσει στο FaceBook τη φωτογραφία του γιου μου να κοιμάται στο γραφείο του, με τα βιβλία του δίπλα. Η φωτογραφία μου φάνηκε κάπως χαριτωμένη. Ο γιός μου όταν ασχολείται με κάτι, τα δίνει όλα, όταν όμως είναι κουρασμένος, είναι κουρασμένος και τότε κοιμάται.

Όλη μου η οικογένεια είναι έτσι. Τα πιτσιρικάκια μου και εγώ γνωρίζουμε πως μόλις φθάσουμε

σε κάποιο βαθμό κούρασης, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε. Ο ύπνος είναι η μόνη λύση και ο γιος μου το γνωρίζει αυτό από πολύ μικρός. Όταν είναι κουρασμένος είναι κουρασμένος και ακόμα και αν είναι να τραγουδήσουμε το 'να ζήσεις' στα γενέθλια κάποιου ή όταν σχεδόν έχει τελειώσει το διάβασμα για το σχολείο, θα τον πάρει ο ύπνος.

Ο σύζυγός μου κι εγώ το ξέρουμε αυτό και το συμμεριζόμαστε. Οι περισσότεροι από τους δασκάλους του γιου μας το κατανοούν κι αυτοί επίσης γιατί μερικές φορές μπορεί να τον πάρει ο ύπνος στο θρανίο του. Εγώ η ίδια προσπαθώ να τον βάλω για ύπνο νωρίς το βράδυ, όταν πρέπει

1. Ματθαίου 19:14

Με κάποιο τρόπο, πρέπει να παραμείνετε αισιόδοξοι. Πάντα να προσβλέπετε στο μέλλον με ελπίδα. Αναζητήστε το καλύτερο στους άλλους. Προσπαθήστε να δείτε τα πράγματα όπως ένα παιδί. Δείτε το θαύμα που υπάρχει ακόμα και στα πιο απλά πράγματα. Ποτέ μην πάψετε να κάνετε όνειρα. Πιστέψτε πως όλα είναι δυνατά.
— *Richie Sambora* (γεννηθείς το 1959)

Αν μπορούσα να μεγαλώσω το παιδί μου ξανά από την αρχή, θα χρησιμοποιούσα τα δάκτυλα μου για να ζωγραφίζω περισσότερο και όχι να του υποδεικνύω τι να κάνει. Θα του φώναζα λιγότερο και θα προσπαθούσα να βρισκόμουν πιο κοντά του. Θα πρόσεχα αυτό και όχι το ρολόι. Δεν θα με ένοιαζε αν ήξερα λιγότερα αρκεί να νοιαζόμουν περισσότερο γι' αυτό. Θα έκανα περισσότερους περιπάτους και θα πέταγα περισσότερους χαρταετούς. Θα έπαυα να το παίζω σοβαρά και θα έπαιρνα στα σοβαρά το παιχνίδι. Θα έτρεχα σε πιο πολλά λιβάδια και θα κοιτούσα πιο πολλά άστρα. Θα αγκάλιαζα πιο πολύ και θα εξανάγκαζα πιο λίγο. Θα ήμουν λιγότερο αυστηρή και περισσότερο ενθαρρυντική. Θα έφτιαχνα την αυτοπεποίθηση του πρώτα και μετά το σπίτι. Θα δίδασκα λιγότερο για την αγάπη της δύναμης και περισσότερο για τη δύναμη της αγάπης. — *Diana Loomans*

να ξυπνήσει νωρίς το πρωί ή έχει πολλές δραστηριότητες στην ημέρα του.

Αυτό, οι γονείς και οι δάσκαλοι γενικά το κατανοούν. Τα παιδιά όμως όχι.

Όταν ανέβασα τη φωτογραφία, δεν σκέφτηκα για την πιθανότητα ότι οι άλλοι γονείς θα έδειχναν στα παιδιά τους αυτή τη «χαριτωμένη» φωτογραφία, η οποία στον νου ενός παιδιού να μην είναι και τόσο «χαριτωμένη» αλλά μάλλον «ανόητη» ή «αστεία» ή «ντροπιαστική». Είναι αυτό που λέμε, υλικό για δούλεμα.

Κάτι το οποίο είχα κάνει απερίσκεπτα, πλήγωσε τον γιο μου. Τον παρουσίασε με μια αρνητική εικόνα στους φίλους του. Ίσως και μετά από λίγη ώρα να το είχαν ξεχάσει και να έπαιζαν όλοι μαζί ξανά. Όμως εκείνη τη στιγμή, έπρεπε να ομολογήσω στο γιο μου πως δεν ήταν δικό τους το λάθος, ήταν δικό μου.

Έδειξα τη φωτογραφία που είχα ανεβάσει στο Facebook στον γιο μου και του είπα, «Εγώ ανέβασα αυτή τη φωτογραφία σου προχθές. Δεν πέρασε καν από το νου μου ότι κάποιος θα σε πείραζε». Στη συνέχεια

του υποσχέθηκα, «Δεν πρόκειται να ανεβάσω τίποτα ξανά εκτός και αν σε ρωτήσω πρώτα». Αυτή τη συμφωνία την είχα κάνει ήδη με τα άλλα μέλη της οικογένειάς μου, όμως δεν είχα σκεφτεί ότι θα είχε και τόση σημασία για τον μικρότερο γιο μου. Έσφαλα.

Μου κάνει εντύπωση που έκανα ένα τέτοιο λάθος. Όταν σκεφτόμουν τα παιδικά μου χρόνια, οι χειρότερες στενοχώριες μου προέρχονταν από το πείραγμα των άλλων παιδιών. Μπορώ να θυμηθώ πέντε-έξι διαφορετικές περιπτώσεις, πριν ακόμα γίνω πέντε χρονών, όταν με πείραζαν τα άλλα παιδιά και είχα βάλει τα κλάματα. Οι επώδυνες στιγμές τείνουν να παραμένουν στον νου και την καρδιά πολύ μετά αφότου ξεχαστούν τα λόγια.

Πόσο συχνά μπορεί τα ίδια μου τα λόγια ή τα άλλα διάφορα σχόλια να έχουν τον ίδιο απόηχο όπως εκείνων των παιδιών στην παιδική χαρά; Όταν προσπαθώ να συγκεντρωθώ στη δουλειά μου και μετά από μια-δύο ενοχλήσεις τους μιλάω απότομα, λέγοντάς τους να με αφήσουν ήσυχη ώστε να τελειώσω αυτό που κάνω. Ή όταν τσακώνονται και δεν αντέχω

τους διαπληκτισμούς τους και τους λέω ότι δεν με νοιάζει ποιος είπε τι ή ποιος φταίει – απλά να κάνουν ησυχία.

Μετά από προσεκτικό συλλογισμό, αποφάσισα να βλέπω την κάθε στιγμή της ζωής μέσα από τα μάτια του παιδιού μου. Αυτή δεν είναι μια υπόσχεση που μπορώ να δώσω, ούτε που μπορώ να κρατήσω, όμως είναι κάτι που μπορώ να προσπαθήσω να εφαρμόσω. Όχι μια απόφαση για όλα και για τα πάντα, αλλά μια επιλογή για την κάθε στιγμή. Να ηρεμήσω. Να σκεφτώ. Να προσευχηθώ. Να αγαπήσω.

Να θυμηθώ τα λόγια του Χριστού που γεμάτος στοργή αφιέρωσε χρόνο στα παιδιά. «Αφήστε τα παιδιά, και μην τα εμποδίζετε να 'ρθουν σε Μένα» είπε ο Ιησούς. «Επειδή, για αυτά είναι η βασιλεία των ουρανών».¹

H JEWEL ROQUE ΕΖΗΣΕ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ ΓΙΑ 12 ΧΡΟΝΙΑ ΣΑΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ. ΤΩΡΑ ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ ΟΠΟΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ. ■

ΔΥΝΑΜΩΝΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ROSANE PEREIRA

ΕΧΩ ΕΝΑΝ ΓΕΙΤΟΝΑ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΚΑΛΟΣ ΜΑΣΤΟΡΑΣ. Πριν λίγο καιρό έκανε κάποιες εργασίες στο σπίτι μας όμως έδειχνε κακόκεφος και κακομοίρης. Όποτε προσπαθούσα να τον βοηθήσω προτείνοντας του κάτι, αυτός αντιμίλαγε αμέσως.

Όταν τελείωσε τη δουλειά που είχε να κάνει, ένοιωσα τόσο καλά που δεν τον ξαναείδα για λίγο καιρό. Όμως όταν ήλθαν τα Χριστούγεννα, σκέφτηκα να τον προσκαλέσουμε να τα γιορτάσει μαζί μας, μια και η οικογένειά του ζούσε μακριά. Ένοιωσα όμορφα μέσα μου επειδή σκέφτηκα πως έτσι ξεπλήρωνα τη δική του αγένεια με τη δική μου ευγένεια. Εκείνο το βράδυ των Χριστουγέννων, έδειχνε χαρούμενος και σα να είχε ξεχάσει τη διαφωνία που είχαμε. Μετά από λίγες μέρες, τον ξαναείδα και μου είπε, «Ξέρεις, μου έμαθες κάτι». Αχά, σκέφτηκα, όμως αντί να ζητήσει συγγνώμη, είπε: «Με δίδαξες πως πρέπει να εκτιμώ τον εαυτό μου

περισσότερο, όπως μου έδειξες και εσύ εκτίμησή!»

Αργότερα, προσευχήθηκα γι' αυτό και ο Ιησούς μου έδειξε πως το κίνητρο μου δεν ήταν αυτό που έπρεπε, με το να είμαι ευγενική για να διδάξω στον γείτονα μου ένα μάθημα. Μετά αντιλήφθηκα πως οποιεσδήποτε και να ήταν οι προθέσεις μου, ο Θεός τις είχε χρησιμοποιήσει για καλό. Όπως και να έχει ο γείτονάς μας είναι πολύτιμος και θα πρέπει να νοιώθει αγάπη και εκτίμηση.

Κάπου διάβασα πως στην Ιαπωνική φιλοσοφία, υπάρχουν δύο μυστικά για να απολαμβάνεις τη ζωή και να βελτιώνεις τις σχέσεις σου με τους συγγενείς ή τους συνεργάτες σου.

Το πρώτο είναι να είσαι ευγνώμων για οτιδήποτε συμβαίνει, είτε καλό είτε κακό. Συγκεντρώνω στο καλό για να δημιουργήσεις καλές αναμνήσεις που θα τις κρατήσεις για πάντα. Μπορείς να βάλεις και τον Θεό σε όλο αυτό το σύνολο με το να Τον δοξάζεις.

Το δεύτερο είναι, όταν συγκρούεσαι με κάποιον, να βρεις κάτι

αξιόπαινο γι' αυτόν ή γι' αυτήν. Συνέχισε να το κάνεις, απόφυγε την κριτική και η κατάσταση θα αρχίσει να βελτιώνεται καθημερινά.

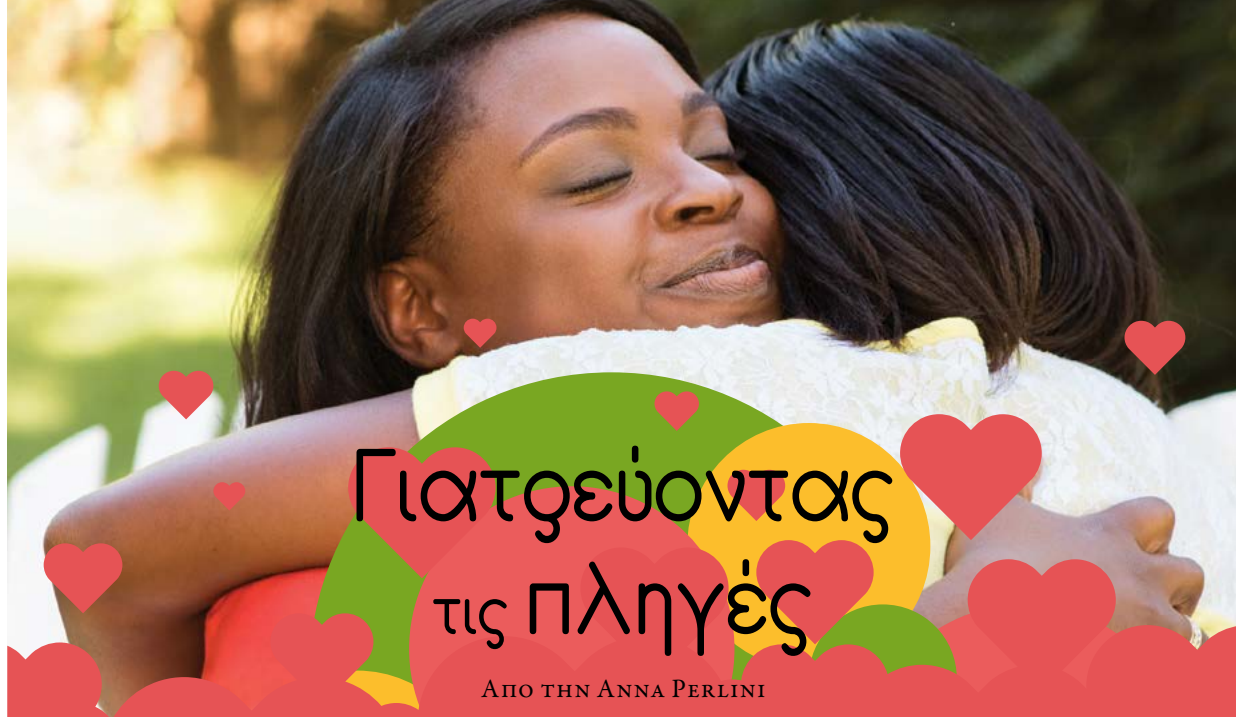
Μετά απ' αυτό, άρχισα να εγκωμιάζω τον γείτονα μου κάθε φορά που τον έβλεπα ή ζητούσα τη βοήθειά του για κάτι στο σπίτι μας, κάτι που γινόταν τακτικά. Το ίδιο άρχισα να κάνω με οποιονδήποτε συναντούσα και προς έκπληξή μου, αυτό είχε καλό αποτέλεσμα.

Ας προσπαθούμε να βλέπουμε τι περνάνε οι άλλοι, να μπαίνουμε στη θέση τους πριν τους κρίνουμε και ας προσπαθούμε να εστιάσουμε στις καλές συνήθειες που έχουν! Πόσο καλύτερη θα ήταν η ζωή αν προσπαθούσαμε να κατανοήσουμε ο ένας τον άλλον καλύτερα! Η ευγένεια δημιουργεί ευγένεια και η αγάπη ποτέ δεν αποτυγχάνει!¹

Η ROSANE PEREIRA ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

1. Κορινθίους Α' 13:8

Γιατρεύοντας τις πληγές

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA PERLINI

ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΑΣΕΙ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΜΑΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ. Είχα ξαναζήσει εκεί στο παρελθόν, μετά τον θάνατο του Προέδρου Τίτο το 1980. Οι φωτογραφίες του υπήρχαν παντού και ακόμα και όταν η χώρα περνούσε μια δύσκολη οικονομική κρίση έδειχνε πως κανένας δεν αμφέβαλλε για την ενότητα της Γιουγκοσλαβίας σαν χώρα. Έχοντας ζήσει εκεί, τόσο «πριν» όσο και «μετά», παραμένει μια σπαζοκεφαλιά για το πώς μια σειρά από ιδιαίτερα βάνανους και αιμοσταγείς εμφύλιους πολέμους οδήγησαν στη δημιουργία επτά διαφορετικών κρατών.

Συγχρόνως όμως ανακάλυψα πως και πολλοί από εκείνους που το έζησαν, δυσκολεύονται να το κατανοήσουν κι αυτοί. Είναι λες και έζησαν ένα άσχημο όνειρο, έναν εφιάλτη μίσους και πόνου.

Συνθά άκουγα σχόλια του τύπου «Δεν μπορούμε να καταλάβουμε τι συνέβη και πώς έγινε να γίνουμε εχθροί με εκείνους που ήταν γείτονες

μας ακόμα και με τους συγγενείς μας».

Ευτυχώς, αν και όλοι τους δεν έχουν συγχωρέσει ούτε έχουν ξεχάσει, πιστεύω πως τώρα θα το σκέφτονταν δύο φορές πριν αρχίσουν άλλο έναν πόλεμο. Πλήρωσαν το τίμημα και από πολλές απόψεις συνεχίζουν να το πληρώνουν.

Στα χρόνια που πέρασαν, το *Per un Mondo Migliore* (Ανθρωπιστικός Οργανισμός) έχει βοηθήσει να κτιστούν γέφυρες συμφιλίωσης και με αυτή τη μέθοδο, βοηθήθηκε κι εγώ η ίδια. Είχα το προνόμιο να πάρω μια ιδέα για το περίπλοκο ζήτημα ανάμεσα στον πόλεμο και την ειρήνη.

Είδα την παραφροσύνη του πολέμου, τα τραύματα και τις πληγές που αφήνει για δεκαετίες.

Άγγιξα τον πόνο της διχόνοιας.

Έγινα πιο πεπεισμένη για την αναγκαιότητα και την ομορφιά της ομόνοιας. Πόσο ανεκτίμητη είναι, πόση δύναμη προσφέρει και πόσο άσχημα γίνονται τα πράγματα όταν παύουμε να την εκτιμάμε με αποτέλεσμα να την χάνουμε.

Έμαθα πως αν δεν διευθετηθούν οι απλές καταστάσεις, μπορεί να μετατραπούν σε σοβαρά ζητήματα.

Αντίληφτηκα τον κίνδυνο του να αποκτάμε πάρα πολύ οικειότητα με τις ευλογίες μας και να τις εκλαμβάνουμε ως δεδομένες, με αποτέλεσμα να είμαστε πολύ πρόθυμοι να τις ανταλλάξουμε για κάποια ψεύτικη υπόσχεση.

Είδα από πρώτο χέρι τη θεραπεία που αποφέρει η συγχώρεση και τη σπουδαιότητα της πίστης και της εμπιστοσύνης ενάντια στην απόγνωση.

Έμεινα έκπληκτη από το κουράγιο, τη γενναιότητα και την ανιδιοτέλεια που μπορούν να δείξουν ορισμένοι άνθρωποι σε ακραίες καταστάσεις.

Θυμήθηκα τα λόγια που αποδίδονται στη Μητέρα Τερέζα: «Τι μπορείς να κάνεις εσύ για να προωθήσεις την παγκόσμια ειρήνη; Πήγαινε σπίτι και αγάπησε την οικογένειά σου». Αν δεν υπάρχει ειρήνη, αυτό συμβαίνει επειδή έχουμε ξεχάσει ότι ανήκουμε ο ένας στον άλλον.

Η ANNA PERLINI ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ PER UN MONDO MIGLIORE,¹ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΠΙΘΑΝΟ ΝΑ ΠΕΤΥΧΟΥΝ

ΑΠΟ ΤΟΝ SCOTT MACGREGOR

ΣΤΟ ΒΙΒΑΙΟ «Ετοιμάζοντας Μαθητές: Εκπαιδευόντας Ηγέτες να Γίνουν Μαθητές»,¹ υπάρχει μια φανταστική αναφορά, η οποία γίνεται προς τον Ιησού από την Εταιρεία Συμβούλων Ιορδάνη στην Ιερουσαλήμ, που έχει να κάνει με τα αποτελέσματα για τους δώδεκα άνδρες για τους οποίους ο Ιησούς είχε καταθέσει μια αίτηση προς αξιολόγηση.

Αγαπητέ Κύριε,

Σας ευχαριστούμε που υποβάλλατε τα βιογραφικά των δώδεκα ανδρών που επιλέξατε για τις διοικητικές θέσεις στη νέα σας οργάνωση. ...

Η γνώμη μας είναι πως οι περισσότεροι υποψήφιοι υστερούν σε εμπειρία, μόρφωση και επαγγελματικές δεξιότητες για το είδος της επιχείρησης που σκέφτεστε να ξεκινήσετε. ... Προτείνουμε όπως συνεχίσετε να αναζητάτε άτομα με εμπειρία και διοικητική ικανότητα και αποδεδειγμένη δυναμικότητα.

Ο Σίμων Πέτρος είναι συναισθηματικά ασταθής και εκδηλώνει εκρηκτικά ξεσπάσματα. Ο Αντρέας δεν έχει απολύτως κανένα ηγετικό χάρισμα. Τα δύο αδέρφια, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης ... βάζουν τα προσωπικά τους συμφέροντα πάνω από το συμφέρον της εταιρείας. Ο Θωμάς εκδηλώνει μια συμπεριφορά αμφισβήτησης που θα μπορούσε να υπονομεύσει το ηθικό όλων. Πιστεύουμε ότι είναι καθήκον μας να σας πούμε πως ο Ματθαίος είναι στη μαύρη λίστα στο Ανότατο Γραφείο Υγιούς Επιχειρηματικότητας στην Ιερουσαλήμ. Ο Ιάκωβος, ο υιός του Αλφαίου και ο Θαδδαίος σίγουρα έχουν ριζοσπαστικές τάσεις συν το ότι και οι δύο τους έχουν μια υπέρμετρη ροπή προς την μανιακή κατάθλιψη.

Όμως ένας από τους υποψήφιους, έχει τεράστιες δυνατότητες. Είναι ένα άτομο ικανό και επινοητικό, κατέχει επικοινωνιακό τακτ, επιχειρηματικό μυαλό και γνωρίζει πρόσωπα σε υψηλές θέσεις. Δείχνει μεγάλη προθυμία, είναι φιλόδοξος και υπεύθυνος. Θα προτείναμε τον Ιούδα Ισκαριώτη σαν το δεξιό σας χέρι και διαχειριστή σας.

Σωστό δεν ακούγεται; σκέφτηκα ειρωνικά και μετά ήρθε στον νου μου πως μια παρόμοια αποτίμηση θα μπορούσε να γίνει και για αρκετούς άλλους χαρακτήρες της Βίβλου:

Κοιτάζτε τον τύπο που υποτίθετο ότι θα απελευθέρωνε τους Ισραηλίτες από την Αίγυπτο και θα τους πήγαινε στη Γη της Επαγγελίας! Ο Μουσής είχε ανατραφεί σε βασιλικό περιβάλλον με όλα τα πλεονεκτήματα που μπορούν να προσφέρουν τα χρήματα και η μόρφωση, όμως αυτός τα απαρνιέται όλα, γίνεται φυγός και καταλήγει βοσκός στην έρημο, όπου παροικεί μέχρι τα ογδόντα του – φαινομενικά ένας τελειωμένος.

Μετά είναι και ο Δαβίδ, ο μικρότερος αδελφός σε μια μεγάλη οικογένεια – το οποίο από μόνο του δεν είναι και η καλύτερη αρχή. Ακόμα και μετά αφότου ο προφήτης Σαμουήλ του είπε

1. © 1994 από το Ευαγγελικό Ινστιτούτο του Billy Graham
2. βλ. Σαμουήλ Α' 16
3. βλ. Σαμουήλ Α' 17
4. βλ. Σαμουήλ Α' 22
5. βλ. Σαμουήλ Β' 3:1
6. βλ. Σαμουήλ Β' 15-18
7. βλ. Βασιλείς Α' 3
8. βλ. Βασιλείς Α' 11
9. Παροιμίες 16:3

ότι θα ήταν ο επόμενος βασιλιάς του Ισραήλ, αυτός συνεχίζει να βόσκει πρόβατα, κάτι το οποίο από μόνο του ήταν κάπως απογοητευτικό.² Το επόμενο κεφάλαιο τον παρουσιάζει να έχει γίνει διανομέας φαγητού και μπλέκεται σε μια μάχη με έναν τύπο που είναι 3 μέτρα ύψος – και με βαρύ οπλισμό. Ο Δαβίδ επιλέγει να του πετάξει πέτρες και ευτυχώς τον πετυχαίνει με μία απ' αυτές.³ Όμως στη συνέχεια διαφεύγει, γίνεται ένας παράνομος, σαν ο επικεφαλής μιας μεγάλης συμμορίας ζώντας στην ύπαιθρο⁴ και στην πορεία πουλάει τις υπηρεσίες της συμμορίας του μισθοφορικά σε ένα εχθρικό γειτονικό έθνος. Όταν αυτό παύει να φέρνει αποτέλεσμα, αρχίζει έναν εμφύλιο στην ίδια του τη χώρα.⁵

Ο καιρός περνά και στη συνέχεια ο Δαβίδ γίνεται βασιλιάς, όμως στο τέλος ένας από τους γιους του τον εκθρονίζει και αυτός πρέπει να εγκαταλείψει κακήν-κακώς την πρωτεύουσα μέχρι που ένας από τους ανιψιούς του έρχεται να τον διασωσει.⁶

Ο κληρονόμος του Δαβίδ, ο Σολομών, ομολογεί πως δεν ξέρει ούτε πώς να μιλάει στον λαό που υποτίθεται ότι έπρεπε να κυβερνήσει.⁷ Ο Θεός φροντίζει την κατάσταση και

βοηθάει τον Σολομώντα δίνοντάς του εξυπνάδα, κάτι που τον βοηθάει να κυβερνήσει όμως δεν φαίνεται να την επεκτείνει και τόσο στην οικογενειακή του ζωή. Στο τέλος καταλήγει να έχει 1000 συζύγους και ερωμένες, τις οποίες προσπαθεί να κρατήσει ευτυχισμένες κάτι το οποίο κάνει τη χώρα του να αρχίσει να παραπαίει.⁸

Σκεφτείτε τι θα ανέφεραν οι παραπάνω αναφερόμενοι εκτιμητές για αυτούς τους χαρακτήρες. Ίσως κάτι όπως τα παρακάτω:

Μουσής: «Πέρασαν τα χρόνια του, τι μπορεί να κάνει τώρα σ' αυτό το στάδιο της καριέρας του. Στο ξεκίνημα είχε αρκετές ευνοϊκές συνθήκες, όμως έμπλεξε σε εγκληματική δραστηριότητα – άσχημη κρίση μέσης ηλικίας; – και τον πήρε η κατηφόρα. Πέρασε 40 χρόνια απασχολούμενος στην επιχείρηση της συζύγου του όμως δεν είχε επιδείξει κάποια σοβαρή ηγετική ικανότητα ακόμα και εκεί. Θα προτείναμε κάποιον νεότερο».

Δαβίδ: «Παιδί ατίθασο. Δίνει περισσότερη σημασία στη μουσική του και όχι στην καριέρα του. Υπήρξε ήδη αρχηγός συμμορίας, προδότης και μισθοφόρος. Προτείνουμε κάποιον λιγότερο ασταθή».

Σολομών: «Νέος και άπειρος. Όχι και τόσο καλός στην επικοινωνία. Δείχνει αδυναμία στην άσωση ζωής. Μάλλον θα σπαταλήσει πολλά και θα εξαντλήσει τους πόρους του σε μεγαλομανή κατασκευαστικά προγράμματα. Προτείνουμε κάποιον με λιγότερη τάση προς εγχειρήματα ματαιοδοξίας και με μεγαλύτερο αυτοέλεγχο».

Λοιπόν έτσι έχουν τα πράγματα! Οι απόστολοι δεν ήταν οι μοναδικοί στη λίστα με τις λιγότερες πιθανότητες να τα καταφέρουν. Αν και όλοι οι απόστολοι με εξαίρεση τον Ιούδα τα πήγαν περίφημα, αντιθέτως ο ευνοούμενος των συμβούλων – ο Ιούδας – αποδείχτηκε η πιο πικρή απογοήτευση.

Ποιο είναι λοιπόν το συμπέρασμα; Λοιπόν από πρώτης άποψης το ενθαρρυντικό είναι πως εκείνοι που θα γίνουν οι μεγαλύτερες επιτυχίες στο τέλος, μπορεί να μην είναι αυτοί που ίσως σκεπτόσουν εσύ. Και για εκείνους από εμάς που θέλουμε να πετύχουμε στις προσπάθειές μας, ο Λόγος του Θεού μας δίνει το μυστικό: «Αφιέρωσε τα έργα σου στον Κύριο, και οι βουλές σου θα στερεωθούν».⁹

Ο SCOTT MACGREGOR ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΤΗΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ. ■

Ο ΚΑΛΟΣ ΑΚΡΟΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ SHANNON SHAYLER ΚΑΙ ΤΟΝ KEITH PHILLIPS

ΤΟ ΝΑ ΑΚΟΥΣ ΚΑΠΟΙΟΝ ΜΕ ΠΡΟΣΟΧΗ ΑΠΑΙΤΕΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ. Παρατήρησε τα γνωρίσματα εκείνων που σου αρέσει να συζητάς μαζί τους, τους καλούς ακροατές. Σου δείχνουν το ενδιαφέρον τους με τα μάτια τους, τη στάση που κάθονται και τον τρόπο που αντιδράνε. Έχουν κάποιο είδος απερίγραπτης διάθεσης που υποδηλώνει, *απολαμβάνω να σε ακούω. Σημαίνει πολλά για μένα.* Η ηρεμία και η υπομονή που τους χαρακτηρίζει είναι σαν να σου λέει, *Μην βιάζεσαι. Δεν έχω τίποτα πιο ζωτικό να κάνω αυτή τη στιγμή εκτός από το να ακούσω τι έχεις να πεις εσύ.*

Το να ακούμε με προσοχή είναι ένας τρόπος να εκπληρώνουμε καλύτερα τον «νόμο του Χριστού», τον οποίο η Βίβλος αναφέρει ως «αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου».¹ Όταν ακούμε τους άλλους με σκοπό να τους κατανοήσουμε, τότε επιτελούμε το έργο του Θεού με μια μορφή της αγάπης του Θεού.

Ας μάθουμε από το παράδειγμα του Ιησού. Όταν Του αναφέρουμε

τα προβλήματά μας με την προσευχή, μήπως μας ακούει για λίγο και μετά μας διακόπτει; Σπανίως. Αυτός είναι πάντα εκεί, πάντα προσίτος και πάντα έτοιμος να τα ακούσει όλα – να ακούσει τι έχεις να του πεις. Κατεβαίνει στο επίπεδό σου. Ακούει προσεκτικά τα λόγια σου, όμως ακούει επίσης και τους αναστεναγμούς της καρδιάς σου. Ξέρεις ότι σε καταλαβαίνει.

Ο Ιησούς διακρίνει τα κίνηträ σου, όχι τα σφάλματα ή τις αταξίες που έχεις κάνει. Ποτέ δεν είναι σκληρός, ούτε σε κατακρίνει. Πάντα προσφέρει έλεος, ελπίδα και συγχώρεση. Ανεξάρτητα από το πόσο έχεις παραστρατήσει εσύ, Αυτός ποτέ δεν παύει να σε αγαπά.

Όταν ακούμε – όταν πραγματικά ακούμε – αυτό δείχνει την αγάπη. Δείχνει όχι μόνο τη δική μας αγάπη, αλλά επίσης και την αγάπη του Κυρίου για τον άλλον, η οποία αγάπη είναι ανιδιοτελής, παντοτινή και τέλεια από κάθε άποψη. Άσε τους άλλους να δούνε τον Ιησού μέσα από σένα με το να προσπαθείς να τους ακούς τόσο στοργικά όσο κι Αυτός, και δεν θα δυσκολευτείς να κερδίσεις

καρδιές για Αυτόν.

Όταν ακούμε, έχει επίσης άλλη μία σημαντική συνέπεια: Αφού απέδειξες ότι είσαι ένας καλός ακροατής, τότε συνήθως και οι άλλοι θα ενδιαφερθούν να αποδεχτούν πιο εύκολα αυτά που έχεις να τους πεις εσύ, όταν είναι η δική σου σειρά να μιλήσεις. Θα είναι λιγότερο επιφυλακτικοί και περισσότερο ανοικτοί σε νέες ιδέες και απόψεις και θα δείξουν περισσότερη κατανόηση κι αυτοί.

Το να μάθουμε να ακούμε είναι ένα χάρισμα που μπορεί να καλλιεργηθεί. Ξεκινά με μια ειλικρινή επιθυμία να κατανοήσουμε τους άλλους με σκοπό να τους βοηθήσουμε και να τους αγαπήσουμε περισσότερο. Ζήτησε από τον Ιησού το δώρο της συμπόνιας και κατόπιν ζήτησέ Του να σε βοηθήσει να μάθεις να το χρησιμοποιείς σωστά για να βοηθάς τους άλλους και να τους καθοδηγείς γεμάτος στοργή στην εποურάνια βασιλεία Του.

SHANNON SHAYLER ΚΑΙ KEITH PHILLIPS, ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ (AURORA PRODUCTION, 2010), ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟ. ■

1. Γαλάτες 5:14, Ματθαίου 22:37-39

ΟΜΙΛΗΤΗΣ ἢ ΑΚΡΟΑΤΗΣ;

ΑΠΟ ΤΗΝ IRIS RICHARD

Η ΜΙΚΡΗ ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΠΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΑΙ ΕΣΦΥΖΕ ΑΠΟ ΚΟΥΒΕΝΤΟΛΟΙ. Οι συνάδελφοι κάθονταν σε ομάδες και ο χώρος βούιζε από τις συζητήσεις. Εκείνο το πρωί ένοιωθα πως δεν είχα πολλά να συνεισφέρω και προτίμησα να καθίσω μόνη μου. Κοιτώντας έξω από το παράθυρο, ένοιωσα κάπως χαμένη και στενοχωρημένη, αναλογιζόμενη κάποια πρόσφατη απόλεια, τις δυσκολίες στις εργασιακές μου σχέσεις και ένα ενοχλητικό θέμα υγείας και αναρωτιόμουν πότε θα έφθανα στην παροιμιώδη άλλη άκρη του τούνελ όπου ο ήλιος θα έλαμπε ξανά.

Καθώς έπινα τον καφέ μου, κοίταξα γύρω μου και παρατήρησα πως ο καθένας φαινόταν να έχει μία ιστορία να πει. Φαινόταν πως ο καθένας απολάμβανε να λέει τα δικά του, όμως λίγο ήταν αυτοί που *άκουγαν προσεκτικά*. Σκέφτηκα πόσο θα ήθελα κι εγώ να είχα κάποιον να με ακούσει με πραγματικό ενδιαφέρον ώστε να μπορέσει να με βοηθήσει να ξεδιαλύνω

τις μπερδεμένες μου σκέψεις. Και τότε άρχισε να γεννιέται στον νου μου αυτή η ιδέα. Αντί να περιμένω για έναν τέτοιο ξεχωριστό φίλο, ίσως θα έπρεπε να προσπαθήσω εγώ η ίδια να γίνω μια τέτοια φίλη για τους άλλους και μια και πρόσφατα είχαμε αρχίσει τη νέα χρονιά, θα μπορούσε να προστεθεί στις τελευταίες μου δεσμεύεις για τη Νέα Χρονιά το να γίνω μια «καλύτερη ακροάτρια».

Η νέα μου προσέγγιση στο να αποκτήσω καλύτερες δεξιότητες ακροάτριας με ώθησε να ψάξω τα πράγματα λίγο περισσότερο για το πώς εγώ η ίδια άκουγα από τον Θεό. Αντιλήφτηκα πως σίγουρα υπήρχε χώρος για βελτίωση στο πεδίο αυτό επίσης και ότι χρειαζόμουν περισσότερη ευαισθησία στο να πιάνω την επουράνια καθοδήγηση. Για να είμαι ειλικρινής, θα έλεγα πως τώρα τελευταία η ζωή μου ήταν περισσότερο ομιλία και λιγότερο ακρόαση.

Υπάρχουν τόσα πολλά για να μάθει κάποιος για αυτήν τη δεξιότητα, όμως το πρώτο βήμα είναι η απόφαση να ακούμε τους άλλους όπως θα θέλαμε κι εκείνοι να ακούνε εμάς. Έχοντας

κάνει τα πρώτα παιδικά βήματα, ήδη παρατήρησα ότι οι σχέσεις μου με τους συνεργάτες μου και τους φίλους μου είχαν βελτιωθεί.

Α, και κάτι άλλο, ο Θεός με οδήγησε στον δικό μου προσωπικό «καλό ακροατή» του οποίου η απεριόριστη προσοχή με βοήθησε να ξεδιαλύνω τις σκέψεις μου και να νοιώσω ότι κάποιος με καταλαβαίνει. «Δώστε και θα σας δοθεί».¹

Η IRIS RICHARD ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ, ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

Αγαπημέne μου Ιησού, στο εδάφιο της Αποκάλυψης 3:20 Εσύ είπες: «Άκουσε! Στέκομαι στην πόρτα και κτυπώ· αν κάποιος ακούσει τη φωνή Μου, και ανοίξει την πόρτα, Εγώ θα εισέλθω και θα δειπνήσω μαζί του κι αυτός μαζί Μου».

1. Λουκά 6:38

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Απλά λόγια ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗΣ

Με το δικό Μου παράδειγμά σε διδάσκω πώς να έχεις αγάπη. Για κάθε μεγάλο θαύμα που κάνω για σένα και όλους εκείνους που Με αγαπάνε, κάνω και αμέτρητα μικρά πράγματα που ίσως να μην τα προσέχεις καθόλου. Αυτές οι σταθερές εκδηλώσεις της φροντίδας Μου, της ανιδιοτελούς αγάπης Μου, η ελπίδα που σου δίνω, η δύναμη, το έλεος και η καθημερινή συγχώρεση, φανερώνουν τη διαρκή αγάπη Μου για σένα. Αυτή η πληθώρα των μικρών πραγμάτων που κάνω για σένα αυξάνουν την ειρήνη και την πίστη σου. Αυτά τα πράγματα γαλουχούν την πεποίθηση στην καρδιά σου ότι Εγώ είμαι πραγματικός και δραστήριος στη ζωή σου και ότι θα είμαι για πάντα.

Με τον ίδιο τρόπο κι εσύ δείχνεις ότι είσαι μαθητής Μου από την αγάπη που δείχνεις στους άλλους. Πώς την δείχνεις; Με το να είσαι καθημερινά, ένα κανάλι της αγάπης Μου και της ενθάρρυνσής Μου για εκείνους που φέρνω στον δρόμο σου.

Όταν εσύ προθυμοποιείσαι να δώσεις ενθάρρυνση στις καρδιές των άλλων, συνεχίζεις το έργο που έκανα Εγώ πάνω στη γη. Είδα τη σημασία σε αυτό που η ανθρωπότητα συχνά θεωρούσε ανάξιο και ασήμαντο. Άγγιξα και ενθάρρυνα εκείνους που θεωρούνταν τιποτένιοι στην κοινωνία της εποχής Μου και η αγάπη Μου μεταμόρφωσε τις μικρές προσπάθειες και τα σημάδια πίστης σε θαύματα, τα οποία συνεχίζουν να αντηχούν στις καρδιές των ανθρώπων. Εκείνο το απλό ρεφρέν ελπίδας, ευγνωμοσύνης και ενθάρρυνσης που εναποθέτεις στην καρδιά κάποιου θα συνδυαστεί σε αρμονία με το δικό Μου πνεύμα μέσα τους και θα δημιουργήσει μια συμφωνία χαράς που θα διαδοθεί στις καρδιές πολλών άλλων.